

2020. szept.13.
évk. 24. vas.

91.

SZENT ISTVÁN
MAGYAR MISSZIÓ
8057 ZÜRICH
WINTERTHURERSTR.135

Hírlevél

3.oldal: „**Élő Víz**” melléklet
- elmélkedésekkel
- a hét szentírási igehelyeivel

SAJÁT ÉS EGYHÁZUNK NAPTÁRÁBÓL

szept.14.hétfő: **A szent kereszt felmagasztalásának ünnepe**

szept.15.kedd: A Fájdalmas Szűz napja

szept.16.szerda: Szent Kornél és Szent Ciprián (3. századi vértanúk)

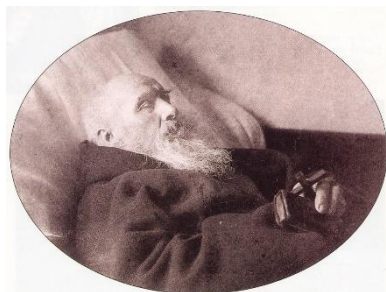
szept.19.szombaton 19.30-kor vasárnapi előesti szentmise

szept.20.vasárnap a 12.00 órás szentmise Zürichben elmarad

(lásd előző hírlevelek), de lesz 16.00-kor Usterban

SZENT KONRÁD, AZ EGYIK NÉMET NEMZETI SZENT

életével foglalkozunk ma már második alkalommal

A kereszt mindig nála volt, gyakran a kezében (lásd a halotti képen is). Híres mondata: „A kereszt az én könyvem. Ha csak rápillantok a keresztre, minden körülmények között megtanít engem, hogy hogyan viselkedjem. Türelmet és alázatot tanulok, szelídséget, és hogy minden keresztet türelemmel hordjak.”

A hétköznapi élet keresztjeinek is a szentje:

- 41 éven keresztül majd minden nap napi akár 12 órában a kolostor portása
- aki soha nem volt türelmetlen a tóduló és néha ideges zarándokokkal
- inkább önként vállalt áldozatokat: böjtöket, a nem ízletes ételek fogyasztását, napi 2-3 óra alvást csak azért hogy többet imádkozhasson

Nem kívánunk ilyen nehéz életet magunknak, de azt már „irigyelhetjük”, ahogy nyilatkozott: *„Nagyon boldog vagyok, amilyen a világi életben nem voltam!... Istenem szeretetével nem tudok betelni. Nem akadályoz semmi abban, hogy lelkem legbelseje állandóan egyesülve van szeretett Istenemmel.”*

Az út oda pedig: hétköznapi keresztjeink szeretetteljes viselése, amire Jézus tanít először is minket.

1956-OS EMLÉKKERESZT

(forráscikk: Der stille Zeuge kam zurück, 2006. nov. 3, Neue Ob-/Nidwalden Zeitung)

1956. nov. 18-án állították ezt az emlékkeresztet svájci fiatalok (Jungwacht, hasonló a cserkészethez) a magyar szabadságharc emlékére. Előző napon Luzernből indult el a kereszttel a több mint 400 résztvevős zarándoklat a hideg novemberi éjszakán a kereszt helyére, Flüeli-Ranftba. Éjszakai szentmisével kezdődött a zarándoklat és hajnali istentisztelettel zárult a kereszt

megszentelésével. A kereszten lévő felirat fordítása: „A magyar hősöknek – A svájci Jungwacht – 1956. november”.

[Folytatjuk... Illetve látogasson el honlapunk/olvasnivalók oldalára!](#)

EGYHÁZMEGYI ADOMÁNYGYŰJTÉSEK -

SZEPT. 13-ÁN A CÉL: A SZENTFÖLDI KERESZTÉNYEK MEGSEGÍTÉSÉRE

Ez a koronavírus miatt a nagyhéten elmaradt gyűjtés pótlása.

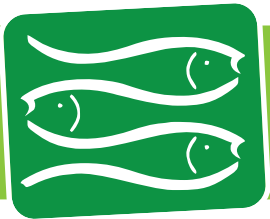
SZEPT. 19-20-ÁN A CÉL: ORSZÁGON BELÜLI MISSZIÓS CÉLOKRA

Svájc legrégebbi segélyszervezetének, az 1853-ban alapított Inländische Misson-nak a támogatására (www.im-mi.ch)

Irodai szolgálat: kedden 13.00-17.00 és csütörtökön 9.00-13.00. Tel: 0443623303

www.magyar-misszio.ch, iroda@magyar-misszio.ch, facebook.com/MagyarMisszioZurich

Plébánosunk: Varga Péter atya (0767881560, peter-anya@magyar-misszio.ch)

2020. szeptember 13.
Évközi 24. vasárnap

Királyi erény

A ki mérlegelés tárgyává teszi vagy feltételekhez köti, hogy megbocsásson-e embertársának, ha vét ellene, az nagyon ingoványos, mocsaras területre tévedt, ahonnan mihamarabb ki kell kerülnie, különben elsüllyed. A megbocsátás virága nem képes nőni a mocsárban, hanem egyedül a békeségre törekvés szikláin virágzik.

„Uram, ha vétkezik ellenem testvérem, hányszor kell megbocsátanom neki? Talán hétszer?” – fordul Péter apostol Jézushoz a mai evangéliumban. Meglepő választ kap: „Nem hétszer, hanem hetvenszer hétszer.” Nem kell hozzá komoly matematikai ismeret, könnyen ki tudjuk számolni, hogy hetvenszer hét, az 490. De ez nem azt jelenti, hogy a négyszázkilencvenegyedik sértést és az utána következőket nem kell megbocsátanunk. Jézus egy nagy számot mond, hetvenszer akkorát, mint amire Péter gondol, s ezzel azt jelzi, hogy a megbocsátáskor nincs helye sem a méricskélésnek, sem a számolgatásnak. A megbocsátásnak nincsenek, nem lehetnek határai.

Az ősi időkben a megbocsátást a királyok erényének tartották. Az emberi

kapcsolatokat alapvetően igazságosság jellemzi. A régi időkben ugyanúgy, mint napjainkban. Ha az emberek nem képesek egymás között elintézni vitás ügyeiket, akkor közbelép a bíróság, az igazságszolgáltatás. A bírói döntések lényege, hogy azok igazságosak legyenek, azaz a bűnös kellő mértékű büntetést kapjon, és az ártatlan fél valamilyen kártérítésben részesüljön. A régi időkben a királyoknak mindenkor megvolt az a kiváltságuk, hogy a bűnösnek megkegyelmezzenek, megbocsássanak. Ezért mondjuk, hogy a megbocsátás a királyok erénye. A mai joggyakorlatban is jelen van egyébként ez a régi kiváltság.

Keresztény erény

A keresztény felfogás szerint a megbocsátás forrása az irgalomban gazdag Isten. A béna meggyógyítása történetében olvassuk: „Ki más bocsáthatja meg a bűnöket, mint egyedül az Isten?” (1K 5,21).

De az újszövetségi Szentírásban más helyeken is ugyanezzel a gondolattal találkozunk. A megbocsátás forrásáról, Krisztus engesztelő kereszthaláláról így tanít Szent Pál apostol a rómaiakhoz írt levelében: „Mindnyájan vétkeztek és nélkülözik az Isten dicsőségét. Megigazulásukat azonban ingyen kapják, Isten kegyelmének erejéből, Jézus Krisztus megváltása árán” (Róm 3,23-24). Isten szeretetből bocsát meg. Erről így ír Szent Pál: „Isten azzal tesz tanúságot irántunk való szeretetéről, hogy Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk” (Róm 5,8). Amikor az ember megbocsát, akkor az irgalmas Istent utánozza. Ennek igazolására feltétlenül megemlítendő Jézus tanítása, amelyet a Mi Atyánk kezdetű imádságban rendszeresen elmondunk: „Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek” (Mt 6,12 és Lk 11,4).

A megbocsátással kapcsolatban Jézus egy példabeszédet mond a szívtelen, a kegyetlen szolgáról, akinek nagy összegű tartozását elengedte az úr, de ő ezután könyörtelenül követelt egy kisebb tartozást társától. Könyörtelenségéről értesülve az úr végül megbüntette őt. A szívtelen szolga esete emlékeztessen minket a megbocsátás fontosságára. A megbocsátás nem csak a királyok erénye, hanem minden keresztény emberé.

Megbocsátó lelkület

Istenünk, irgalmas Atyánk! Hisszük, hogy a szeretet erősebb a bűnnél. A tőled tanult szeretet vezet bennünket a törekvésben, hogy békében éljünk veled és embertársainkkal. A veled való kapcsolatunkban újra és újra megtapasztalhatjuk az irgalmat, amelyet emberi kapcsolatainkban is gyakorolnunk kell.

A harag, a bosszú, a megtorlás nem lehet jelen embertársainkkal való kapcsolatunkban, mert képmutatás volna részünkről tőled gyógyulást kérni bűneinkre, ha szívünkben harag él felebarátunk iránt. Irgalmas jószágod és megbocsátó szereteted legyen példa számunkra, hogy mindig készek legyünk szeretetből, tiszta szívvel megbocsátani. Taníts minket megbocsátó lelkületre!

Évközi 24.
vasárnap

Sír 27,30 - 28,7
Róm 14,7-9
Mt 18,21-35

Hétfő,
A Szent Kereszt
felmagasztalása

Fil 2,6-11
Jn 3,13-17

Kedd, A fáj-
dalmas Szűzanya

Zsid 5,7-8
Jn 19,25-27

Szerda

1Kor 12,31 - 13,13
Lk 7,31-35

Csütörtök

1Kor 15,1-11
Lk 7,36-50

Péntek

1Kor 15,12-20
Lk 8,1-3

Szombat

1Kor 15,35-37.41-49
Lk 8,4-15

Évközi 25.
vasárnap

Iz 55,6-9
Fil 1,20a-24. 27a
Mt 20,1-16a